Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація „Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 112. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 14-го ЧЕРВНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 14, 1984 No. 112. VOL. XCI.

УРЯД УНР ЗВЕРНУВСЯ ДО ОН У СПРАВІ ДЕКОЛОНІЗАЦІЇ СССР

Монтреаль (ОУПС). — Уряд УНРеспубліки в екзилі вніс меморандум до Спеціяльної комісії Об'єднаних Націй в справі деколонізації України, від 1920-го року колонії червоної Москви.

Як останній український Уряд, що був вільно обраний українським народом — суверенною нацією в роках 1918-1920, й продовжував близько 65 років своє існування в екзилі, Уряд УНРеспубліки є легітимним речником волі українського народу, вимагає: „поставлення справи теперішнього колоніяльного статусу України на порядок нарад Спеціяльної комісії ОН і опісля рапорту перед Генеральною Асамблеєю ОН у цій справі".

До меморандуму додано пояснювальні записки про український народ та його державний статус у княжій, козацькій та модерній історії, ближчі дані про окупацію України Червоною армією й насильне включення її в склад СССР у 1922 році, мапу України та інші дані включно з міждержавною українсько-польською деклярацією в справі спільної боротьби проти большевицької Москви з 1979 року. Акція Уряду УНРеспубліки ведеться паралельно з відповідними заходами екзильних представництв балтицьких народів — литовців, лотишів і естонців у вільному світі.

Продовжують акцію в справі комісії дослідження голоду

Чикаго (З.Б.). — Комітет Оборони Людських Прав в Україні і Крамничка Сумління при парафії свв. Володимира і Ольги влаштовують тут зустріч Ігоря Ольшанівського, координатора організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні з Нюарку, Н.Дж., з місцевою громадою в суботу, 23-го червня ц.р., о год. 7-ій вечора в Домі Сеньйорів при 2355 В. Чикаго авеню.

Мета зустрічі — інформація про законопроєкт ч. 4459 в Палаті Репрезентантів конгресмена Джеймса Флоріо і в Сенаті ч. 2456 сенатора Билла Бредлі для створення комісії прослідження Великого голоду в Україні в 1932-33 роках. Згаданий Комітет добився вже неабияких успіхів завдяки своїй дуже наполегливій праці. Однак щоб комісія стала дійсністю мусять докласти зусиль українці по всіх стейтах Америки.

І. Ольшаніський має в пляні відвідати в неділю, 24-го червня, українську православну парафію св. Андрія в Едісоні, Ілл., де вже є посвячена площа під будову вічного пам'ятника жертвам голоду.

КОНЦЕРТ-БЕНЕФІС У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Український танцювальний ансамбль „Волошки", під мистецьким керівництвом Олександра Граура і Софії Януш, влаштовує в суботу, 16-го червня ц.р., о год. 7-ій вечора в залі Нортіст середньої школи при Котман і Алґон авеню — концерт-бенефіс; гостинний виступ — Катря Оранська-Петик. Квитки можна набувати в крамниці „Дора" в УОК Центрі, 700 Сідар ровд Абінгтон, Па. Ближчі інформації можна отримати потелефонувавши на число 236-8926.

Владика В. Лостен візьме участь у З'їзді кооператорів

Елленвіл, Н. Й. — В половині червня, 15-го, 16-го і 17-го тут на Оселі Спілки Української Молоді Америки у великій холодженій світлиці відбудеться З'їзд Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА)

В суботу, 16-го червня, після конференції і дискусії над денною програмою, Владика Лостен, єпископ Стемфордської епархії, під час бенкету, який відбудеться ввечері цього дня, виголосить доповідь на тему: „Українська Церква і кооперація". В неділю, 17-го червня Владика Василь відправить Архиєрейську Службу Божу для учасників З'їзду і принагідних відвідувачів Оселі.

РІЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ УМІ

Ню Йорк. — Український Музичний Інститут, Відділ в Ню Йорку, влаштовує тут в неділю, 17-го червня ц.р., о год. 4-ій по полудні у великій залі ОУВФ, при 136 Друга авеню, річний концерт учнів кляси фортепіяну: Томи Гринькова, Лярини Крупи, Галини Мирошниченко-Кузьми; кляси скрипки: Рафаїла Венке. Після концерту — буфет в заряді Батьківського Гуртка.

Заплановано Реґіональні вчительські конференції

Ню Йорк (Л. А. Данчук). — Управа Шкільної Ради при УККА на своєму Пленарному засіданні 9-го жовтня 1983 року заплянувала відбути у цьому 1983-84 шкільному році Реґіональні конференції для вчителів шкіл українознавства за округами. Координаторами із школами в округах призначено членів Управи або педагогічних дорадників Шкільної Ради. Таких округ є п'ять.

До першої Округи належать школи українознавства: Чикаґо, Дітройт, Клівленд, Міннеаполіс, Арізона, Лос Анджелес (координатор д-р Роман Дражньовський);

До другої: Баффало, Рочестер, Сиракюзи, Олбані (координатор проф. Павло Маляр);

До третьої: Ню Йорк і стейт Ню Джерзі (координатор дир. Ліна Андрієнко-Данчук);

До четвертої: Ню Гейвен, Гартфорд, Бостон (координатор інж. Олександер Пришляк);

До п'ятої: Філядельфія, Балтимор, Вашінґтон (координатор мгр Богдан Ясінський).

Перша округа середньозахідньої території заплянувала відбути конференцію у днях 23 і 24-го червня ц.р. в Чикаґо; господарем є „Товариство Рідна Школа" в Чикаґо. Конференція відбудеться в залях дому СУМА, при 2457 Вест Чикаго авеню, зголошуватись на адресу: Olena Pryjma 413 N. Quincy, Hinsdale, Ill 60521; tel.(312) 325-0584.

П'ята округа відбуде конференцію в суботу, 23-го червня ц.р. в Українському Освітньо-Культурному Центрі в Абінґтоні, Па. Господарі конференції: голова Товариства „Рідна Школа" у Філядельфії Софія Геврик і директорка цієї школи, Мирослава Гилл. Зголошуватись на адресу: D-r Iwan Kujdych, Rutgers Laboratory, 3569 E. Landis Ave., Vineland, N. J., 08360, tel.: (609) 691-0360.

Друга і четверта округи переносять такі конференції на другий сезон.

Третя округа Метрополітального Ню Йорку відбуде конференцію в суботу, 23-го червня ц.р., в залі Визвольного Фронту, при 136 Друга авеню, Ню Йорк, початок о год. 10-ій ранку. Зголошуватись слід на адресу Шкільної Ради, або щоденно вечорами від год. 7-ої до 10-ої вечора, на число тел.: (201) 451-2293 і 433-3980. Господарем конференції є школа українознавства Осередку СУМ в Ню Йорку.

Ціллю конференцій є поділитись методично-навчальним досвідом та намітити найбільш успішний спосіб навчання предметів українознавства у наших школах.

Організатори запрошують всіх учителів згаданих шкіл взяти участь своїми методично-навчальними і практично-розробленими лекціями, а також запрошують батьків та осіб, яким не байдужа виховно-навчальна ділянка і українське шкільництво та які бажають висловити свої думки для підсилення цієї важливої ділянки суспільної праці на поселеннях.

Доповідачам слід зазначити предмет, клясу і тему практичної лекції, розраховуючи від дошкілля до 12-ої кляси.

При реєстрації третьої округи слід скласти 10 долярів на покриття коштів залі, сніданку й обіду.

Китайська преса пише про Якова Гніздовського

Джерзі Сиіі. — Вже минулого року мистецький журнал, що виходить китайською мовою в Пекіні, помістив статтю про дереворізи українського мистця Якова Гніздовського.

Тепер, у найновішому числі іншого китайського журналу під назвою „Бангуа Щіє" за місяць травень ц.р., появилася знову обширна стаття та інтерв'ю з Яковом Гніздовським. Стаття на шести сторінках журналу, прикрашена знімкою мистця при праці та репродукціями його одинадцяти дереворізів. На жаль, не знаючи китайської мови важко передати зміст статті. Усі представлені в статті дереворізи, за вийнятком портрету мистця, зображують тварини, в тому відомий широко дереворіз баранів і кота. Цей останній, через помилку або непорозуміння, поміщений перевернено.

Вийшла книжка М. Ількова про німецькі концентраційні табори

Ню Йорк. — Тут появилася друком 104-сторінкова книжка Михайла Ількова п. н. „Німецькі концентраційні лагери" — Спогад. Книжку надруковано виданням колишніх українських політв'язнів.

Автор свою працю присвячує родині, яка відбула довгі роки заслання, друзям-політв'язням, які своє молоде життя склали за ідеали визволення України. Книжка включає число конґресової бібліотеки у Вашінґтоні, ілюстрації, передмову в українській і англійських мовах та індекс імен і назв. Вона друкована в українській мові, при чому із сконденсованим повним змістом в англійській мові. Праця поділена на чотири розділи. Перша частина охоплює перед- і-повоєнні часи Другої світової війни. Друга частина — це переживання в'язнів у „Зондер-лагер ч. 21" Палєндорф, Герман Ґерінг Верке, у третій частині представлено події, що відбувалися у концентраційному таборі Оранієнбурґ, Саксенгавзен, а четверта частина — це висновки та різне.

Зміст книжки — це переживання в'язнів, що побудовані на конкретних фактах поодиноких ситуацій. Книжка написана життєво і цікаво, без зайвих додаткових коментарів. Досьогодні — це перший документ із тих згаданих концентраційних таборів. Ціна 5 долярів. Набути книжку можна у автора: Mychajlo Ilkiw, 424-A, Chatham Court, Lakewood, N.J. 08701.

Співачка О. Геймур перемагає у конкурсі: на днях виїжджає на турне по Західній Европі

Джерзі Сиіі, Н.Дж. (Л.К.). — Вістка про перемогу Олени Геймур на всеамериканському Конкурсі для Римського Фестивалю Опери і Оркестри, що відбувся у Ню Йорку в грудні минулого року, принесла радість, але водночас ця вістка не була надто великою несподіванкою для цих, хто слідкував за успіхами цієї співачки і піяністки, хто мав змогу побувати на її концертах чи читати рецензії в пресі про її блискучі успіхи. Та конкурс ще ширше відкрив дорогу О. Геймур та іншим співакам, оркестрантам і хористам (коло 500 осіб брало участь в Конкурсі, коло 100 вибраних) у висоти музичної кар'єри, дорогу у турне по більших містах Італії і Західньої Німеччини. Перед нею Міляно, Рим, Фльоренція і Франкфурт та інші. Коли закінчиться турне, наша співачка мріє відвідати Відень.

Оленка Геймур під час відвідин у редакції „Свободи".

Нашій громаді відома оця молода талановита дівчина ще із її виступів на українських імпрезах. Два роки тому можна було прочитати у вересневому числі „Свободи", що Оленку Геймур, дочку Кирила й Валентини Геймурів із Стетен Айленду, Н. Й., учительку музики фортепіяну і співу у народній школі, членку 474-го Відділу Українського Народного Союзу та активну членку 105-го Відділу Союзу Українок Америки. — 18-го вересня 1982 року під час вибору Міс Союзівки 1983, вибрано Першою Кралею Союзівки. У „Свободі" тоді теж підкреслювано ряд її виступів на концертах, влаштовуваних українськими організаціями.

Оленка Геймур, завітавши у середу, 30-го травня ц.р., до приміщень Головної Канцелярії УНСоюзу та Видавництва „Свободи", із

(Закінчення на стор. 4)

Відбулася сесія КУППО

Ню Йорк (КУППО). — У суботу, 26-го травня ц.р., тут в Українському Народному Домі відбулася сесія постійної Конференції Українських Політичних Партій і Організацій (КУППО), в якій взяло участь 16 осіб від шести політичних партій і організацій, а саме: УНДО, УРДП, ОУН, ОУНз, Селянська Партія — СЗСУ та Рада Прихильників УНР.

Головною справою сесії була справа 9-ої Сесії Української Національної Ради, що заповіджена на другу половину липня ц.р. у Торонто. Проф. Михайло Воскобійник подав ширші інформації про заходи щодо поповнення і оздоровлення Державного Центру УНР та Української Національної Ради, заявивши при тому, що ідея політичної консолідації вимагає повернення до УНРади опозиційних партій та організацій.

Ред. Іван Кедрин заявив, „що поворот одної партії до УНРади не врятує Державного Центру. Ми всі є УНРівцями і стоїмо на єдиній плятформі демократизації Українського Державного Центру і Української Національної Ради, зберігаючи гарантовану свободу слова і думки. Треба відбути спільну конференцію опозиційних партій і організацій для вирішення справи повороту до УНРади".

Речник ОУН д-р Зенон Городиський підкреслив, що ніхто не має права, крім повного збору Сесії УНРади, вводити нові пункти до Конституції УНР; без політичного сектора немає сенсу існування УНРади. Пропонує створити комісію для вивчення умов повороту і приступлення до УНРади. Таку комісію створено у складі з трьох осіб: д-р З. Городиський, проф. М. Воскобійник і ред. Антін Семенюк. Комісії доручено написати листа на адресу голови УНРади в імені КУППО, а всі складники КУППО одержать копії такого листа.

Порядком ротації на біжучу річну каденцію головою КУППО обраний д-р З. Городиський, а секретарем Петро Байбак.

В АМЕРИЦІ

ВЕРХОВНИЙ СУД З'єднаних Стейтів Америки прийняв дуже допоміжне для поліції і прокуратури рішення, що нелеґально здобуті доказові матеріяли можна буде використовувати під час кримінальних процесів з передумовою, що докази не були здобуті силою, куплені, чи викрадені. За цією пропозицією голосувало сім, проти двох суддів. В іншій справі Верховний Суд одноголосно вирішив, що поліція може вживати як арґумент злочину і кримінальної поведінки на дорогах звичайну пробу алькоголю (проба віддиху) проти тих водіїв, які були переловлені на „гарячому", тобто провадили автомобіль у п'яному стані. Свідчення поліції повинно вистачати для суду в такій справі, — заявили судді цієї найвищої в ЗСА судової інституції, бо поліція не має змоги переводити ляборaторійних дослідів при виконуванні своєї функції контролі на дорогах.

ГОЛОВА ВЕРХОВНОГО СУДУ Воррен Бирґер дав свою згоду виступити на телевізії в інтерв'ю 19-го червня ц.р. (Ей-Бі-Сі „Найтлайн") і відповідати на питання про відносини у в'язницях. Під час цієї програми виступлять також два підприємці, які мають відношення до в'язничної індустрії і два в'язні, інтерв'ю з якими буде переведене раніше в тюрмі.

ОСНОВОПОЛОЖНИК І ГОЛОВА Об'єднаної Церкви проповідник Сан Мунґ Мун отримав дозвіл від судді бути ще один місяць на волі перед тим заки він розпічне своє 18-місячне ув'язнення за фінансовий обман держави на суму 112,000 долярів відсотків, які він отримав від грошей в банку зареєстрованих на його прізвище, а не на очолювану ним Церкву. Суддя Джералд Ґиттел визначив для 64-річнгого Сан Муна реченець 20-го липня, до якого він повинен зголоситися для відбуття кари. Крім того Мун повинен заплатити 25,000 долярів кари.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН відвідає повіт Насо в Ню Йорку в неділю, 17-го червня і тут відкриє Олімпійські Ігрища інвалідів. Це вперше такі Ігрища відбуватимуться у З'єднаних Стейтах Америки, у яких, як загально сподіваються, візьмуть участь 1,800 змаґунів з 50-ох країн світу. Змагання проходитимуть на стадіоні ім. „Мічелла" і в Насо колісею. Совєтський Союз, як відомо, відтягнув своїх інвалідів також від цього змагання, хоч раніше вони брали участь у таких ігрищах.

СИН КОЛИШНЬОГО ШАХА Ірану принц Алі Реза Паглеві закінчив середню школу у Вілліямставні, Масс., і брав участь у ґрадуаційній церемонії в неділю, 10-го червня. Церемонії приглядалася також його мама Фара Діба Паглеві, яка залишилася вдовою після смерти шаха. Принц А. Паглеві був прийнятий на студії до Принстонського університету і розпічне там науку осінню цього року.

У ВАШІНҐТОНІ СТАЛО ВІДОМО, що президент Роналд Реґен плянує запропонувати Конґресові в наступному році, щоб спеціяльним законопроєктом, який, він, очевидно, підпише, передати міжнародні летовища у Вашінґтоні, Д. К., і Даллесі, Тексас, під цілковиту контролю стейтових, а навіть приватних чинників і тим самим зняти тягар з федерального Уряду. Секретар Департаменту транспортації Елізабет Дол заявила, що вона повністю підтримує Президента у цих заходах, бо в дійсності це не є функцією центрального Уряду опікуватись летовищами. Спостерігачі кажуть, що з цієї пропозиції, якщо вона буде прийнята, скористають тільки дотичні стейти, бо в минулому році два згадані летовища принесли чистого зиску 11,4 мільйона долярів і сподівано принесуть 13,7 мільйона в цьому 1984 році.

ДАВ ДЖОНС І КОМПАНІЯ, власники щоденника „Волл Стріт Джорнал", заплатять 800,000 долярів для двох колишніх федеральних прокураторів, які заскаржили згадану компанію на суму п'ять мільйонів долярів за образу. Під час пертрактацій адвокати з обидвох сторін погодилися на суму 800,000 долярів.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, чи закордонні держави вишлють на літні Олімпійські Ігрища до Лос Анджелесу своїх охоронців, чи ні, службовці Федерального Бюра Інвестиґацій отримали зарядження від свого директора Вілліяма Вебстера, що такі „охоронці" мусять повністю підпорягкуватись законам цієї країни і не мають права, наприклад, носити зброї чи тримати стійки при зброї біля готелів чи приміщень своїх атлетів. ФБІ має в пляні повністю забезпечити спортовців і про це вони повідомили усі країни, які братимуть участь в Олімпіяді.

Пентаґон випробовує нову зброю

Вашінґтон. — Речники Пентаґону поінформували про випробування нової антиракетної зброї, яке відбулося успішно над Пацифіком при участі багатьох військових і цивільних спеціялістів, затруднених при винаході, удосконаленні і продукції цієї „зоряної" зброї, зглядно ракет спеціяльного не нуклеарного типу, які точно попадають у визначену ціль. Ці ракети призначені будуть в майбутньому для скріплення оборони З'єднаних Стейтів Америки перед налетом міжконтинентальних нуклеарних ракет, які можна буде розривати в стратосфері далеко від берегів Америки.

Спеціялісти не виключають, що після кількох спроб ЗСА розпічнуть серійну продукцію цієї зброї, яку можна буде примістити навіть в стратосфері на керованих людьми станціях, що будуть мінятися щокілька місяців.

Для випробування ефективности цієї зброї керівники армії наказали запустити дешевого сателіта у виді ракети, який летів в сторону ЗСА. Як тільки сиґнальні станції повідомили про „невідомий об'єкт", який швидко наближається, з одного з островів на Пацифіку була вистрілена проти нього ракета, яка точно попала в ціль, знищуючи цілковито летючий об'єкт.

Заступник секретаря армії Аморетта Ґобер заявила після випробування: „ми спробували унешкідливити ракету ракетою і цей експеримент вдався нам на 100 відсотків". Офіційні армійські чинники не виключають, що згадану ракету можна буде примінити у так званих „зоряних війнах" в далекому майбутньому, якщо взагалі до таких колинебудь дійде. Програму сильної охорони Америки перед можливою атакою підтримує президент Роналд Реґен, який вважає, що Уряд ЗСА повинен зробити усі заходи, щоб захоронити Америку перед знищенням.

Совєтський Союз весь час нарікає на міжнародних конференціях, що ЗСА порушують міжнародні договори щодо випробування модерних ракет, але сам систематично такі ракети випробовує.

В Індії далі гинуть сікхи

Амрістар, Індія. — Хоч західня вільна преса старається з симпатії до „демократичної" Індії применшувати кількість забитих сікхів у штурмі урядових військ на сікхські святині в Амрістарі, Пунджаб, спочатку подавши їх всього на 400 жертв, потім на 800 осіб убитими, — то тепер кожного дня виявляється все страшніша і страшніша правда про ці пацифікації Індією сікхської меншини в провінції Пунджаб, де загинуло згідно з неповними ще підрахунками аж 2,000 осіб, вбитих у самому „Золотому храмі".

Як відомо, сікхів нараховується 14 мільйонів і вони є вірою, історією, культурою а навіть мовою відмінні від індусів. Число жертв зростає ще більше, бо боротьба проти сікхів не вгаває, відколи вона розпочалася там у середу минулого тижня, і багато сікхів тепер просто рахуються „пропалими без вісті".

Спочатку уряд Індіри Ганді старався говорити, що помірковані сікхи „підтримують уряд" у цих вбивствах їхніх земляків, але тепер Індіра Ганді не може цього повторити, бо ось починають резиґнувати з індуського парляменту сікхи-законодавці. Так у понеділок, 11-го червня, з голосним протестом вийшли з привладної партії, так званої Конґресової партії, два члени парляменту.

Таких кроків сподіваються в світі більше і від інших „поміркованих сікхів", які не можуть спокійно приглядатися до такої кривавої розв'язки сікхських автономістських вимог до уряду Індії, хоч їх офіційно затавровано назвою „терористів".

Сікхи, які в свій час стали по стороні Індії проти Англії в боротьбі Магатми Ґанді за самостійність Індії, тепер жалкують, що вони так зробили. До речі, войовничі й вірні у війську, сікхи були найкращими місцевими вояками в британській армії в той час, як Індія була колонією Великобританії.

У СВІТІ

КАТОЛИЦЬКО-ПРАВОСЛАВНІ розмови, які велися в місті Гераклеіоні на острові Крит, закінчилися в „третій рунді" в п'ятницю, 8-го червня, безуспішно. Ці розмови поміж Римо-Католицькою Церквою і Східньою Православною Церквою розпочалися в 1980 році з метою знайти розв'язку різномові поміж цими Церквами, відколи так звана „схизма" поділила їх ще в 1054 році. Ці сесії відбуваються щодва роки. З католицького боку цей раз розмовами керував Йоганн кардинал Віллебранде з Голляндії, а з православного боку очолював делеґацію православних Архиєпископ Стиліянос із Австралії. Темами найновіших розмов були відносна важливість тайни Хрищення для християн, Миропомазання та Євхаристії. Через два роки, на наступних розмовах, візьмуть під розгляд такі дуже „драстичні" теми, як першенство Папи в Церкві, вчення про Святу Трійцю і про право на розводи для вірних цих Церков.

СОРОКАРІЧЧЯ ДЕСАНТУ альянтських військ на побережжі Франції і панахиди за поляглих вояків тут відзначили не тільки альянти, але й німці спільно з французами. Представники обох цих народів спільно пом'янули всіх французів і німецьких вояків, які загинули в боях, хоч і „з різних боків барикади", але віддавши свої молоді життя своїм стосовним батьківщинам. Вони поховані на окремих вояцьких цвинтарях в Ля Комб у Франції, де самих німецьких вояків є 21,000 могил. З боку французького очолював відзначування міністер ветеранських справ, а з німецького боку брав участь на чолі великої німецької делеґації ветеранів західньонімецький амбасадор до Франції.

БЮРО ПРОКУРАТОРА міста Риму, Італія, відкрило в понеділок, 11-го червня, офіційне слідство справи, як саме американська журналістка видістала довірочний рапорт прокуратури про показове оскарження болгарських змовників у замаху на життя Папи Івана Павла II три роки тому. Ця журналістка, Клейр Стерлінґ, цитувала згаданий рапорт італійської прокуратури в статті в „Ню Йорк Таймс" з неділі, 10-го червня. Рішення прокуратора провести офіційний вгляд у спосіб, яким К. Стерлінг роздобула засекречений документ, було зроблене на підставі формального протесту, що його в суді склав італієць, захисник підсудного болгарина Сергея Іванова Антонова, урядовця болгарської повітряної лінії, що здогадно був замішаний в змову вбивства Папи Алі Аджею і тепер за це поставлений під суд. Нюйоркський щоденник написав у неділю, що змова на Папу була продиктована зусиллям Болгарії, ставленника й виразника бажань совєтського бльоку (не називаючи СССР), послабити дії підпільної польської робітничої спілки „Солідарність" через вбиття Папи польського походження.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Політика „зраненого медведя"

„Зранений медвідь" — це не дуже почесний епітет на характеристику державного мужа і ще гірше свідчить про політику, яку прирівнюється до поведінки зраненого медведя. Бож ранений медвідь ледве чи керується критеріями розуму і ледве чи взагалі годиться перебувати в цивілізованому світі. Коли ж такий поважний американський журнал, як „Тайм" з 11-го червня 1984 приніс цілу статтю п. н. „Рик зраненого медведя" із світлиною совєтського міністра закордонних справ Андрея Ґромика, то не може бути кращого доказу на зрозуміння американського політичного світу, чим властиво є Совєтський Союз і керівники його закордонної політики.

Це першорядна і прецікава стаття. Довідуємося з неї, що австралійський міністер закордонних справ Билл Гейден на прикінці своїх дводенних відвідин у Москві, завдав Андреєві Ґромикові невинний запит: „Скажіть, яке насправді здоров'я Андрея Сахарова? " Відомо, що 63-літній лавреат нагороди Нобеля учений фізик Андрей Сахаров, творець совєтської водневої зброї, став одним з передових „дисидентів", але совєтський уряд толерував його критичні виступи з уваги на членство Сахарова в Академії Наук і його міжнародне ім'я. Проте совєтські власті рішили таки перервати зв'язок Сахарова зі закордонними журналістами у Москві, вивезли його і його дружину в 1981 році до Міста Ґоркійта тримали в домашньому арешті, ізолювавши від світу. 2-го травня Сахаров розпочав голодовий страйк у протесті проти відмови совєтського уряду, щоб дозволити йому виїхати за кордон лікуватися на затяжну недугу. Який місяць тому Сахаров зник: його вивезли з дому невідомо куди і ні його дружина ні ніхто інший не міг видістати від совєтських властей правди, де властиво перебуває Сахаров і в якому стані.

У відповідь на запит австралійського міністра закордонних справ — читаємо у „Таймі" — „Злість показалася в очах і на обличчі Ґромика. Він гаркнув: ніхто не буде нам диктувати, як ми повинні поводитися супроти Сахарова. Розмова на цю тему закінчена"... „Тайм" твердить, що це не перший і не єдиний випадок такої „медвежої" поведінки совєтських достойників.

Коли до Москви полетів президент Міжнародного комітету для Олімпійських Ігрищ переконувати кремлівських володарів, щоб відкликали бойкот літніх Олімпійських Ігрищ в Америці, то віцепрем'єр Ніколай Тализін грубо відповів, що навіть десятки делеґатів зі Заходу не захитають совєтського рішення. „Тайм" додає від себе: Москва подала за офіційну причину бойкоту Олімпіяди загрозу для безпеки совєтських змагунів. Тим часом, недавно, три дикуни напали в білий день і на очах численних прохожих у центрі Москви на члена американського консуляту Роналда Гармса, вдарили по голові, перевернули на землю і копнули. „Тайм" говорить, що ввесь закордонний дипломатичний корпус у Москві не має сумніву, що це був заарештований і вирежисерований напад з доручення совєтських властей.

Щодо Сахарова, то французький міністер закордонних справ Кльод Шейссон повідомив, що на інтервенцію Европейської економічної спільноти в справі Сахарова прийшла коротка відповідь: совєтський уряд не дозволяє нікому втручатися до внутрішніх справ СССР. Але додав названий французький міністер, французький президент Франсуа Міттеран збирається невдовзі полетіти з офіційними відвідинами до Москви. Він напевно запитає про Сахарова. Якщо покажеться, що Сахаров, згідно з упертими поголосками, не живе, то „це буде такий психологічний удар, який відіб'ється на відносинах всіх країн супроти Совєтського Союзу".

Офіційне совєтське пресове аґентство ТАСС проголосило комунікат, що — мовляв „нема ніякого голодового страйку, Сахаров реґулярно їсть і веде активний спосіб життя"... Американські керівні чинники мовчать, здаючи собі справу, що кожна їхня інтервенція тільки погіршила б долю Сахарова — якщо він ще живе. Мова про „активне життя" виснаженої голодом людини (якщо вона взагалі жива) — це глум.

Відомо, що в СССР існує система не тільки Залізної завіси в сторону зовнішнього світу, але й власних громадян. Там не повідомляють про ніякі публічні катастрофи, чи про стан здоров'я своїх достойників. Про смерть президентів СССР повідомляли в 24 і більше годин, затаюючи таку подію невідомо з яких причин. Поведінка совєтських властей супроти Андрея Сахарова та груба відповідь Ґромика і компанії на всі запити в цій справі представили СССР у всьому культурному світі у правильному світлі: як зраненого — невідповідального за свої вчинки — медведя.

Володимир Душник

КҐБ, АНДРОПОВ І ПАПА

В американських часописах за минулий „вікенд" появилися нові ревеляції про намагання вбивства Папи Івана Павла II совєтським КҐБ, як теж і про те, що ця невдача приспішила смерть Юрія Андропова.

Італійські судові власті випустили довше звідомлення, яке не залишає найменшого сумніву, що КҐБ делеґувало болгарську тайну поліцію для виконання цього ганебного злочину.

У цьому звіті італійського прокуратора читаємо: „Визначна політична постать величезної ваги взяла до уваги це загрозливе положення в Польщі і, думаючи про життєві інтереси східнього бльоку, вирішила, що конечно вбити Папу Войтилу..."

Згідно з італійськими судовими експертами цією „політичною постаттю" не міг бути хто інший, а лиш Юрій Андропов. Два тижні після невдалого замаху Алі Аджі на Папу, Андропов викликав Леоніда Брежнєва до свого бюра на Площі Дзєржинського в Москві і дав йому „добру лекцію" за „надужиття" і „крутійства" серед кремлівських верховодів.

В дні 19-го січня 1982 року ген. Семеон Цвіґун, муж сестри дружини Брежнєва, Вікторії, який був першим заступником голови КҐБ, застрілився у своєму бюрі в Москві. Автори життєпису Ю. Андропова, Владімір Соловйов і Елена Клепікова, які є вже на Заході, твердять, що ген. Цвіґун старався знівелювати карні доходження проти родини Брежнєва, але неуспішно, тому і покінчив самогубством.

У ще іншій версії про самогубство ген. Цвіґуна подано, що він був уповноваженим зорганізувати вбивство Папи. Під час Другої світової війни ген. Цвіґун працював у відомій совєтській шпигунській організації „Смерш" („Смерть шпигунам") і мав колосальну практику в організуванні індивідуальних і групових вбивств.

Самогубство ген. Цвіґуна і сумерк Брежнєва — та його хвороба — швидко промостили шлях Андропову до найвищого щабля комуністичної ієрархії в Кремлі.

За словами італійського прокуратора, — невдача замаху на Папу та смерть ген. Цвіґуна, Брежнєва й Андропова настільки замаскували злочинну руку КҐБ, що ніхто не важився посуджувати Кремль у намаганому злочині. Навіть після „виспівання" турецьким наємником-вбивником про його зносини з болгарською тайною поліцією, ніхто не відважився обвинувачувати Кремля.

Відома американська кореспондентка, Клер Стерлінґ, яка перша писала в журналі „Рідерс Дайджест" що замах приготовляли в Москві, далі обстоює своє первісне обвинувачення. Вона й інші американські спеціялісти твердять, що не всі члени Політбюра мусіли знати про злочинний плян Андропова, а також що вони не хочуть допустити до дискредитації КҐБ, коли плян вбивства Папи не був зреалізований.

Щоб замилити очі політичного світу, Андропов виступив в ролі „доброго сусіда" Польщі. Замість післати совєтські війська для „пацифікації" Польщі, він підтримав виїмковий стан польського яничара Ярузельського.

На всякий випадок італійські судові власті вповні переконані, що після традиційного слідства вони устійнили, хто був дійсним злочинцем у намаганні вбити Голову Католицької Церкви.

Як вже сказано, в Римі серед урядових кіл панує переконання, що може інші члени Політбюра знали про злочинний плян Андропова, і на початку навіть почали подивляти його за „виїмково-ориґінальний плян", але в них також було на думці не допустити до компромітації СССР, навіть за ціну пожертвування самого Андропова.

О. Пошиваник

Який треба пам'ятник?

Бронзовий, мармуровий чи ґранітний, будь-який — але пам'ятник для Григорія Китастого, що йому поставила б українська спільнота, був би гарним шляхетним ділом. Ми маємо пам'ятники для поетів, для вояків, патріотів України, маємо пам'ятники для церковно-національних провідників, як — Великому Митрополитові Василеві Липківському... Нам треба поставити і пам'ятник для Григорія Китастого — він на це заслужив, — каже мій знайомий з Клівленду. Мій земляк із Торонто конче хоче, щоб ОДУМ в Канаді поставив пам'ятник тисячоліття Хрищення України-Русі. Мовляв, ОДУМ в Америці заініціював ідею і пам'ятник Митрополитові Липківському, ми в Канаді також мусимо поставити пам'ятник.

Пригадалося мені, що на передмісті Чикаґо, в парафії св. Андрія будуть також ставити пам'ятник.

Ну а я... також не без ідей... я мусів піддати, як звичайно, відмінну від інших думку.

Я хотів би бачити — кажу — пам'ятник зовсім інакший від інших. Як хотів би бачити живий пам'ятник для Григорія Китастого. До реалізації моєї може амбітної ідеї цього живого пам'ятника найкраще випадало б братися Товариству українських Бандуристів (ТУБ). Це переважно молоді люди, професіоналісти з вищою освітою і тут народжені. Звичайно, до цієї справи Товариство потребуватиме допомоги від українських професорів, науковців і може всієї громади. Бо цей „живий пам'ятник" напевно не буде легкою справою до реалізації.

У моїй уяві цей живий пам'ятник Григорієві Китастому так повинен виглядати: Щоб товариство ТУБ — 1) Разом з бандурою й українською культурою поширювало й українську мову, яка є невіддільна частина української думи, кобзи та бандури, щоб разом із бандурою поширювали прикладом найкращі прикмети кобзарів та кобзарської традиції — українських патріотів; 2) зробити заходи і довести до реалізації, щоб у „Вебстері" та інших словниках і музичних книжках були українські — „кобза" та „бандура";

3) щоб у „Британніка" та інших енциклопедіях був поміщений на своєму місці великий український бандурист-віртуоз і композитор Григорій Китастий.

Впровадження і здійснення цих трьох точок — живого пам'ятника для Григорія Китастого — це було б чи не найбільшим ділом, що члени Товариства Українських Бандуристів могли б зробити своєму духовному кобзарському батькові.

Ольга Кузьмович

З БЛЬОКНОТОМ І ЗАГОСТРЕНИМ ОЛІВЦЕМ

Сторіччя українського жіночого руху, що його широко відзначається у вільному світі, а особливо в ЗСА, злилося тут із також ювілейною імпрезою найбільшої на терені ЗСА жіночої організації Союзу Українок Америки, що в останніх днях місяця травня відбувала в Ню Йорку свою XX Конвенцію.

Саме може із приводу цих двох ювілеїв ми сподівалися із перебігу цієї ж Конвенції, виїмково сильних моментів, які б записали її золотими літерами в історії вільної української спільноти, тим більше, що попередили її окремі сторінки і статті в нашому щоденнику, пера відомих журналістів, які нав'язували до історії українського жіночого руху та її світлих моментів.

Однак XX Конвенцію СУА радше характеризувала її діловість та наголошення організаційних проблем. Усі три дні нарад були так вщерть виповнені заняттями, що не дозволили навіть учасницям на будь-яке товариське відпруження, яке звичайно на таких з'їздах є нагодою до познайомлення, невимушених розмов та навіть виміни досвідом у організаційній праці і в розв'язуванні різних проблем, які, або не мають місця на широкому пленумі, або учасники не мають відваги їх публічно видвигнути. Знаємо з досвіду, що в американському світі на всіх нарадах саме цей товариський момент відіграє преважливу ролю і при нагоді безпосередніх розмов можна не одне позитивно наладнати. Учасниці XX Конвенції мали, однак, так вщерть виповнений програмою час, що мусіли хіба коштом неприсутньости на нарадах шукати товариських зв'язків із іншими. Навіть два спільні полуденки були виповнені багатою програмою, а провадити розмови в часі їди не дуже зручно, навіть із найближчими сусідами.

Постороннього обсерватора цікавила також рідко тепер подибувана здисциплінованість членства СУА, якого можуть позаздрити провідники наших організацій молоді. Вона сьогодні не часто трапляється і хіба пояснити її тим, що більшість учасниць ще перейшли давню „організаційну школу". Це можна було ствердити, дивлячись на залю нарад, де пересічний вік делеґаток був біля п'ятдесяти років.

Мала кількість молодих жінок в часі XX Конвенції дає багато до призадуми і насуває ряд питань. Що вони, ті молоді українські жінки, шукають розв'язки різних болючих для них проблем та ними цікавляться, доказали вони своєю численною участю у першій жіночій конференції на Союзівці в 1982 році. Організаторки цієї конференції перевели також панель на XX Конвенції, ставлячи знову болюче питання майбутнього української спільноти. Але, не зважаючи на професійний підхід до цих питань та широкого зацікавлення панелем, у дискусії не забрала голосу майже ні одна з присутніх молодших віком слухачок, а самі панелісти не зуміли дати їм ніякої позитивної розв'язки на так актуальне питання майбутнього українського молодого покоління, як затримання ідентичности, а передусім цієї української мови, про яку на кожному зібранні чи нарадах стільки говориться. Українська мова чи поширена двомовність стояли в осередку уваги майже всіх тем порушених на Конвенції, але виразного становища організації до цього складного питання учасниці не отримали, а резолюції в більшості були повторенням не один раз заслуханих загальників та запевнень.

І хоча завжди повторяємо, що „молодь наше майбутнє" і що треба нам думати наперед, аж дивно стає, як мало часу та уваги на нарадах жіночих організацій посвячується проблемам наших молодих матерів та вихованню дітей. Щоправда на Конвенції працювала Виховна комісія, але вона займалася тільки дитячими світличками, що під опікою СУА, та методами навчання в них, залишаючи осторонь виховання домашнє і ті величезні проблеми, що стоять сьогодні перед молодими матерями. Чи тому ці проблеми поминено, що тих молодих жінок на нарадах не було, бо в більшості вони залишилися в домах із дітьми? Коли на святочному полуденку всі присутні з приємністю прийняли новий почин СУА, відзначення молодих професіоналісток, багато із учасників цього зворушливого моменту ставило слушне питання, чому не відзначили ні одної молодої матері, яка „професійно" виховує своїх дітей в українському дусі, посвячуючи на те ввесь свій час, свої сили та своє серце. А хто може затримати краще на майбутнє українську ідентичність?

Можливо, що саме відзначування сторіччя жіночого руху звернуло очі організаторок більше на феміністичне питання як на інші, які сьогодні хвилюють думки українських жінок. Боротьба за рівноправність, а то і її браки у нашій спільноті були сильно підкреслені у ключових словах XX Конвенції. Говорилося про подібність українського жіночого руху до світового фемінізму, про це, що жінки не вміли вивчати своєї історії, доказувано, що вони не прийняли підставових засад фемінізму, подавано приклади жіночої дискримінації.

Усе це потрібне і правильне а однак не стало у трьох днях часу та місця посвятити більше уваги долі української жінки в Україні і української матері у вільному світі. Правдоподібно не допустив до цього дуже діловий характер Конвенції. Чи може, однак, найбільша діловість оправдати брак часу для так суттєвих і актуальних для українських жінок питань?

І на цій Конвенції, як звичайно на всіх наших українських зборах, підкреслено відому засаду, що слід поглибити знання про минуле, ствердити сучасний стан і працювати з думкою про майбутнє.

Тим разом минуле згадали в повній щирині, сьогочасне — частинно, але ті, що будуть співтворцями майбутньої української спільноти на XX Конвенції не були.

ВІЙСЬКОВІ СПЕЦІЯЛІСТИ ЗСА думають, що причиною совєтської нервової поведінки в Афганістані є американська зброя, якою почали користуватися антикомуністичні повстанці. Модерні міномети з розривними набоями, легкі наплечні викидні маленьких протилетунських ракет та інша зброя, унеможливлюють совєтам стосувати низькі полети гелікоптерів, а навіть джетових літаків, яких знищували повстанські групи. Під час останньої офензиви совєтське командування застосувало бомбардування повстанських укріплень з високих позицій, зрезиґнувавши з низьких налетів.

Макар Дуда

Догнати й перегнати!

Оце знову зустрівся відомий мені Іван. На Сумській вулиці. Я його здалеку помітив, — не тому, що впізнав, навпаки, — побачив людину, незвичайно вдягнену, навіть важко описати. Спочатку думав, — якийсь стиляга, рокендролівець, упадач перед західньобуржуазною гнилою культурою осмілився вийти на вулицю нашого славного українського міста. А пильно придивившись, упізнав Івана, який до цього, як ви знаєте, успішно боровся з різними „тунеядцями" та прогульниками, а пізніше мало не став ударником на буряках, розбивши свої модні черевики, вибиваючи солодке коріння носком черевика.

Тепер він був невпізнаним. Усе на ньому було як на параду. Питаю:

— Де ти дістав таке вбрання?

— Не дістав, а дали. Їду на Олімпіяду в Лос Анджелес, — з гідністю відповідає. — Така наша спортова форма.

Я занімів: навколо йшло багато сторонніх перехожих, — небезпечно було на цю тему вести розмову. Запросив до себе.

— Вдома я почав із „Столичної". Іван, аж смішно, рішуче відмовився.

— Зобов'язаний тримати форму.

— Але ж ти маєш її на собі, — наївно заперечую.

— Мова йде про спортову, — суворо каже він. — Ми повинні, ми зобов'язані, — кров з носа — довести...

— Навіщо з кров'ю з носа? — дивуюсь. — Може з піною на губах?

— І так можна, — погодився.

— Але стривай, — стукнуло мені в голову, — як це ти їдеш на Олімпіяду, коли Ґромико...

— Ґромико, — перебиває він мені, — відмовився брати участь у міжнародних змаганнях.

— Як це так? Він же перший на міжнародних зустрічах...

— Його вид спорту не значиться в програмах Олімпіяди.

— Так тепер ти за нього?

— Виступати я буду виключно за себе, — зі ще більшою гідністю сказав Іван.

— В якому виді спорту?

— Догнати і перегнати!

— Кого?

— Усіх капіталістів.

— Доки ж бігати?

— Поки прибіжимо перші.

— А куди бігти, знаєш?

— Не задавай провокаційних запитань. Сам знаю куди.

— Може, й мене візьмеш?

— Ти ж не вмієш бігати.

— Попливу, — кажу. — Адже нас хотять тримати на пароплаві за дві милі від

(Продовження на ст. 4)

Василь Ящун

КНИГА МОНУМЕНТАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛЬНИХ МАТЕРІЯЛІВ

III

Живу діяльність проявила **Читальня** в 15-річному періоді існування Богословської Академії.

У сьомому розділі (655-696) поміщено шість інавгураційних викладів. Авторами перших п'ятьох є професори УКБА, шостий виклад належить професорам УКУ. Сюди належать: виклад о. д-ра М. Конрада „Закон історичного розвитку філософії", в якому він доказує тезу, що такий закон дійсно існує і проявляється в трьох головних течіях: емпіризму, ідеалізму і їх синтези; виклад о. Ю. Дзеровича „Огляд новіших педагогічних систем"; д-р М. Чубатий у викладі „Українська Церква в половині 11-го століття на роздоріжжі" аналізує боротьбу між тодішніми двома таборами в Київській Русі — прихильниками Риму і Візантії і робить висновок, що Київська Церква мала свій питомий погляд на взаємини обох церковних центрів і ще довго стояла на роздоріжжі між ними після 1054 року; д-р В. Залозецький у своєму викладі обговорює добу палеологів і її мистецтво на українських землях; о. д-р В. Лаба розглядає поганий стан чернецтва за часів Теодора Студита (кінець VIII і поч. IX стол.) та заслуги св. Теодора Студита як реформатора чернечого життя; о. д-р. П. Білянюк, проф. УКУ, розглядає критерії християнсько-богословської оцінки людини та застосовує їх до особи Патріярха Йосифа.

Усі ці виклади віддзеркалюють високий академічний рівень і є цінним вкладом в науку,

Змістом восьмого розділу (697-861) є 20 есеїв і статтей на різні теми: церковно-релігійні, історичні, моральні, мемуарно-паломницькі і ін. Тут довга джерельна стаття о. д-ра І. Нагаєвського „Від апостола Андрея до св. Володимира (Міркування з нагоди 1000-ліття хрищення Руси-України)"; добрий есей проф. В. Барагури „Львівський Собор 1946 — невдалий акт ліквідації УКЦ"; д-ра В. Ящуна „Універсальність і народність культу св. Миколая"; спомин Івана Лева графа Шептицького про свого стрийка о. Климентія, архимандрита Студитів; опис подорожування в дусі паломницького жанру „Християнський Схід" М. Бойка; есей о. крил. В. Жолкевича „Про церковний спів"; д-ра В. Ленцика про „Товариство абсольвентів УКБА"; мґра Я. Чумака „Межі занепаду і цвіту" й інші.

Розділ дев'ятий (865-898) присвячений померлим професорам і питомцям УКБА.

В десятому розділі (899-918) подана література, відкритий лист чужинця о. Клейтона Барклі до 12-ох українських католицьких священиків у Канаді, список жертводавців і післяслово д-ра П. Сениці. В Індексі (919-939) 1606 прізвищ. У книзі 23 знімки: Слуги Божого Андрея, Патріярха Йосифа, Архиєпископа Мирослава Любачівського, о. Климентія Шептицького-архимандрита Чина Студитів, знімки Владик Ізидора Борецького, Любомира Марусина, Івана Прашка, о. д-ра І. Гриньоха і ін., та дві світлини дяківських шкіл (Стемфорд, Вінніпеґ) і дяківського курсу в Англії.

Список помічених редакцією помилок (Errata) в кінці книги треба б доповнити ще такими поправками (неправильні форми подані ліворуч риски, правильні — праворуч; у дужках подана сторінка): святочно (21,22 і ін.) — святково Українського роду, народу (62) — українського роду, народу; весь (121) — увесь, ввесь; якої 150-літній ювілей ми святочно відсвяткували (121) — 150-літній ювілей якої ми святково відзначили; заверухи (123) — завірюхи; противно (121) — навпаки; одної (121,812 і ін.) — однієї; цеї (121) — цієї; хрещення (59,145,517) — хрищення; так Сходу як і Заходу (274) — як Сходу, так і Заходу; так східня як і західня традиція (276) — як східня, так і західня традиція; одна і друга церкви признає (278) обидві церкви признають; згідно традиції (278) — згідно з традицією; на душі прийнявшого цю Тайну (279) — на душі того, що прийняв цю Тайну; довг вдяки (293) — борг вдячности; підчас розвою (293) — під час розвою; в часі татарського лихоліття (293) — в час татарського лихоліття; вихованки Академії (293) — вихованці Академії; під гнетом (293) — під гнітом; із Несторової літописи (294) — із Несторового літопису; в Руси-Україні (295) — в Русі-Україні; заціліли (276) — уціліли, пережили; за границями України (298) — за кордонами України; поглочувати (300) — поглинати; біля сорока хвилин (376) — близько... приблизно сорок хвилин; доперва (586) — допіру, щойно, тільки, лиш; з конечності (658) — з конечности; в Станіславові (788,789) — в Станиславові; на університеті (798) — в університеті; на Україні (845) — в Україні й інші. Іноді пропущена кома в складено-підрядних реченнях. Скрізь ужито форму „Андрій" при загальному іменнику „митрополит", „Слуга Божий" і т. п., замість „Андрей". Митрополит Шептицький завжди вживав церковнослов'янської форми для свого імени, тобто „Андрей", а не народної „Андрій"; тому треба вживати її так, як уживав Митрополит.

Та ці і подібні незначні помилки ні трішечки не зменшують цінности цієї книги, коли взяти до уваги їх мінімальне пропорційне відношення до майже тисячосторінкового обсягу книги, а ще важливіше — до її багатенного змісту. Як попередні два томи, так і цей, третій том „Світильника істини", завдяки наявності в ньому колосальної доброякісної кількости джерельних матеріялів — статтей, доповідей, розвідок, нарисів, споминів і т. п. становить собою монументальну книгу в стислому цього слова значенні. Цей том разом із першим і другим томами — це криниця, яка ніколи не висохне. Вона містить важливу частину історії Української Католицької Церкви і українського народу, в житті яких Духовна Семінарія і Українська Богословська Академія у Львові були головним осередком продукції національно свідомих інтелектуальних провідників із християнським світоглядом, які підтримували здоров'я цього життя та своєю працею давали багатющий вклад у його ріст.

Докторові П. Сениці, який зібрав і опрацював матеріял у всіх трьох томах, редакційній колеґії та всім авторам і співробітникам належить признання за їх подиву гідну працю.

У Трою відбувся мистецький вечір „Гомін України"

Трой, Н. Й., — Гурток Любителів Мистецтва при українській православній парафії св. Миколая у Трою влаштував 20-го травня у залі коледжу Гадсон Веллі мистецький вечір „Гомін України" при співучасті танцювального ансамблю „Зорепад" під мистецьким керівництвом маестра Роми Прийми-Богачевської та вокального ансамблю „Промінь" з Ню Йорку під проводом проф Богданни Волянської. Вечір відкрив голова ГЛМ інж. Михайло Герець. „Зорепад" виконав традиційний привіт, потім наймолодші танцюристи вивели „Гуцулку", а старша група — закарпатський танок. Вокальний мішаний ансамбль „Промінь" виступив чотири рази, проспівав низку народних пісень, переважно в обробці Леонтовича. Всі пісні були виконані на високомистецькому рівні й внесли ріднокрайовий настрій. Дириґентка ансамблю, проф. Богданна Волянська, що походить зі знаної співолюбної й композиторської родини, вміє кожну пісню вивести зі зразковою подачею й інтерпретацією, оригінальністю, що залишає тривалі враження. Тому варто, щоб „Промінь" видав свою платівку.

Потім „Зорепад" виконав „Козачок", „Волинянку", „Гуцулку", „Коломийку", лемківський танок, характеристичні композиції „Лісоруби" і „Пустий хлопець". На увагу заслуговує композиція Р. Прийми-Богачевської „Гуцульська Рапсодія", що внесла подих чарівної Верховини. Вкінці вся група вивела „Гопак". На закінчення ціла заля вітала стоячою овацією маестра Р. Прийму-Богачевську, мґр Волянську, обидві групи, управу Гуртка Любителів Мистецтва.

Всі точки програми були нагороджувані довготривалими оплесками. До танців приґравала на акордеоні Надя Семчук. У вечорі брала участь теж танцювальна група „Сизокрилі" з Ню Йорку. Разом виступало 40 танцюристок і танцюристів. Багато праці вклали інж. Михайло й Алла Гереці, мгр Дарія Якубович, М. Філь, Г. Гіра, А. Солоні, Т. Бережанська й інші.

Цей чудовий мистецький вечір варто влаштувати також у сусідніх місцевостях, на Союзівці, в Гантері й інших наших осередках.

Учасник

ЗВЕРНЕННЯ
ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроєкт ч. 4459, що його внесли 60 конґресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація — Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) — започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

З глибоким сумом і болем серця подаємо до відома, що в п'ятницю, 1-го червня 1984 р., по довгій і тяжкій недузі в місті Воррен, Миш., із Волі Всевишнього відійшов у Вічність на 68-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, КУЗЕН І ВУЙКО

бл. п. д-р

ВОЛОДИМИР Г. МИГАЛЬ

ПАНАХИДИ були відправлені 3-го і 4-го червня 1984 р., о год. 7:30 у похоронному заведенні Д. Висоцького.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відслужено у вівторок, 5-го червня 1984 р., о год. 10-ій у церкві св. Йосафата у Воррен, а домовину перевезено на кладовище св. Гробу у Савтфільд.

Горем прибиті:

ОКСАНА — дружина
ВОЛОДИМИР — син
ІРЕНА ЛОБОДОЦЬКА — сестра з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ, синами ЮРІЄМ І АНДРІЄМ і внуками ОЛЕКСАНДРОМ І СТЕПАНОМ
СТЕФА — сестра
СТЕФА РОМАНЕЦЬ — кузенка з чоловіком СТЕПАНОМ і донями МАРІЄЮ І ДАРКОЮ
ВАСИЛЬ МАРЧАК, інж. — кузен з дружиною СОНЕЮ, донею ХРИСТИНОЮ і сином РОМАНОМ
Ближча і дальша Родина

•

Учасники похоронних обрядів складали замість квітів пожертви на Сиротинець у Бразилії, Український Гарвард і Патріярхат.

Зі смутком повідомляємо, що дня 12-го червня 1984 р. упокоїлась в Бозі, на 86-му році життя

бл. п.

ВАРВАРА ЗАЙЦЕВ
з дому СУХАР

народжена у Харкові, Україна, вдова по бл. п. проф. Миколі Зайцеву.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 15-го червня 1984 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юньйон, Н. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 16-го червня 1984 р., о год. 9-ій ранку з того ж заведення до української православної церкви св. Тройці при Лаєнс і Стайвезант Авеню в Ірвінґтоні, Н. Дж., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ! **ПРИЯТЕЛІ ПОКІЙНОЇ**

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в неділю, 3-го червня 1984 року, на 71-му році життя, несподівано, відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п. інж.

МИХАЙЛО ОЛЕКСАНДРОВИЧ ТОВСТОПЯТ

ПАНАХИДА була відслужена 4-го червня 1984 року в похоронному заведенні Вошборн-Макріві, Міннеаполіс, Мінн.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — 5-го червня 1984 р. в церкві св. Юрія Переможця.

ПОХОРОН — 6-го червня 1984 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
син — ОЛЕКСАНДЕР
дочка — ОЛЬГА
Ближча і дальша Родина

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

СІЧЕНЬ-КВІТЕНЬ 1984

Щиро вітаємо достойних нових меценатів-фундаторів Фундації УВУ: відомих українських підприємців і суспільно-громадських діячів та щедрих жертводавців на національні і наукові цілі, **панство Михайла і Марію Іваськевичів,** які зложили на Фундацію УВУ **10.000.00 дол.** і тим самим створили **свій ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД (ПСФ) ім. МИХАЙЛА І МАРІЇ ІВАСЬКЕВИЧІВ.** З процентів цього фонду щорічно **в їх імені** буде приділятися стипендії на студії або дослідну працю в царині українistики. (Першенство на стипендії згідно з бажанням фундаторів мають вихідці, їх діти або нащадки підгаєччан в діяспорі).

Щиро вітаємо сеньйорку української громади в Америці Пані Катерину Хандогу-Коленяк, представницю старої американської України, яка ще напередодні Першої світової війни включилася в бурхливе колись громадське життя українського Ню Йорку. **Це прикладна довголітня** суспільно-громадська діячка і жертводавець на національні і наукові цілі. При допомозі її останньої пожертви в **сумі 8,813.80 дол.** створено при Фундації УВУ **ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД в її імені.** Із процентів її ПСФ щорічно буде приділена стипендія для студентів педагогічних курсів або курсів українознавства.

Нам приємно привітати довголітнього громадського політичного діяча ще з рідних земель, бувшого політв'язня на шляху до великої мети **інж. ІВАНА й НАДІЮ КРАВЧУКІВ.**

Інж. І. Кравчук уже раніш на сторінках „Гомону України" **розгорнув думку** (статті й обіжні листи) й доводив конечну доцільність **зібрати матеріяли про визвольно-революційну боротьбу доби УВО-ОУН-УПА, опрацювати їх і видати ґоазбучний довідник, щоб** друкарськими фарбами увіковічнити цю величну добу для історії та щоб прозоріше унаочнити її переємним поколінням. **Рівночасно тоді І. Кравчук** проголосив, що разом з дружиною жертвують, зі своїх заощаджень на цю ціль — **25 тис. дол. (не виключаючи збільшення)** і в цій справі нав'язав з рядом друзів-учасників названих формацій.

Вложеною сумою 5 тис. дол. (решту суми вкладатимуть поступово) **панство Кравчуки, як меценати-основники відкрили при Фундації УВУ окремий фонд на повище благородне діло.**

Сьогодні є ще можливість зібрати в одну цілість події, сотні, а то й тисячі згаслих і живих творців цього величного періоду в усіх його многогранностях і **відтворити повністю сильветки персонажів, їх творче життя і горіння для Батьківщини.**

В парі з важливістю проєкту, будуть передбачені й не передбачені складності й вимоги. **Управа Фундації,** як звичайно, зі свого боку доложить зусиль, щоб допомогти благородному ділу заповнити цю проґалину в нашому національному балансі.

Щиро вітаємо вельмишановних нових меценатів Фундації УВУ, а саме: **Дирекцію** і все **членство Української Щадничо-позичкової Спілки „Тризуб"** в Нюарку, Ню Джерзі, які зложили **2.350.00 дол.** на **ПСФ імені світлої пам'яті д-р. Петра Богданського,** бувшого директора і довголітнього керівника цієї заслуженої української установи; **Володимира Макара з Торонто; Филимона Савечку з Гартфорду,** Коннектикат і **Василя Сікору з Пармн, Огайо.**

Вітаємо зокрема щиро наших достойних фундаторів і меценатів, які постійно доповняють і розбудовують свої фонди. **Фундаторів: Олександра Яроша і Романа Кухту;** меценатів: **д-р. Богдана і мґр. Ольгу Фараонів; Мирославу Савчак; Марту Савчук; Антона і Віру Шумейків; Михайла і Михайлину Баран; Теклю і Мавріса Свідан; Марію Турчин; д-р. Олександра Стрільбицького; Йосифа і Стефанію Порайко; Василя і Лідію Кий; і д-р. Дмитра і Алісю Боднарчук.**

Щиро і дружньо вітаємо десятки нових членів Фундації УВУ і сотні постійних і нових жертводавців на українську вільну науку через Фундацію УВУ.

ПОДАЄМО УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ЧЕРГОВИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФУНДАЦІЮ УВУ

Іваськевич, Михайло і Марія $10,000.00; **Коленяк, Катерина $8,813.80 ($12,183,80); інж. Кравчук, Іван і Надія $5,000.00; Ярош, Олександер $3,000.00 ($5,000.00);** Дирекція Української Щаднично-позичкової Спілки „Тризуб" в Нюарку, Ню Джерзі **$2,350.00 ($2,500.00); Кухта, Роман $2,000.00 ($8,105.00); д-р. Фараонів, Богдан і Ольга $1,000.00 ($2,000.00); Сікора, Василь $800.00 ($1,010.00); о. Крисалка, Стефан (дохід з пікніку) $700.00.**

По $500.00 зложили: Савечка, Филимон **($1,005.00);** Савчак, Мирослава **($1,800.00);** Савчин, Микола **($580.00);** мґр. Савчук, Марта **($1,500.00);** Святий, Микола і Катерина; Шумейко, Антін і Віра **($2,230.00);** Демус, Андрій **$375.00;** Баран, Михайло і Михайлина $350.00 **($1,855.00);Комітет для** відзначення 100-ліття Української ґімназії у Львові **$250.00.**

По 200.00 дол. зложили: Іванчишин, Василь і Ірена; Преосвященний Владика Василь Лостен **($500.00);** Макар Володимир **($1,010.00);** д-р. Рижевська, Дарія; д-р Темницький, Юрій І. і Софія.

По 125.00 дол. зложили: д-р. Граб, Роман **($505.00);** Дужий, Ярослав і Оля **($625.00);** Феденко, Степан Анна**($880.00).**

По 100.00 дол. зложили: Бачинський, Євген; мґр. Блаженко, Христина **($905.00);** адвокат Болюх, Мирон; д-р. Веселий, Орест; Галавай, Іван; д-р. Гнатик, Микола і Ернестіна; д-р. Ґалярник, Ігор **($500.00);** Даран, Володимир і Аліся; Дидинський, Константин і Надія; проф. Довгенко, Михайло; д-р. Джуль, Павло й Ірена; Заставний, Лука і Шерлей; Каваци, Петро; Кий, Василь і Лідія **($1,100.00);** д-р. Кобилецький, Роман і Анна; Лаврівський, Володимир; д-р. Лисяк, Роман; Лучканич, Іван і Ксеня; **Марцюк, Марія ($800.00);** Миз, Микола; д-р. Микулович, Ярослав і Стефанія **($400.00);** Мицак, Юрій **($400.00);** Назаркевич, Іван і Анна; Натина, Василь і Анна (з нагоди 40-ліття вінчання); Новотний, Вікторія; Оренчук, Володимир і Ярослава; Павлюк, Іван; Петріна, Богдан і Наталія, Пирський, Михайло; Порайко, Йосиф і Стефанія **($1,210.00);** Поритко, Оксана; Рак, Роман; Романовський, Володимир і Наталія; Садовський, Микола; Свідан, Мавріс і Текля **($1.575.00);** Сидоряк, Олександер; Симчич, Микола; Скасків, Михайло; Союз Українців Католиків Америки „Провидіння"; д-р. Слюзар, Олег; Сплавник, Андрій; Станецький, Іван; Старостенко, Юрій; Стецюк, Марія Квітка **($650.00);**д-р. Стрільбицький, Олександер **($1,255.00);** Татарин, Микола і Аня; д-р. Тимків, Степан і Тамара; Турчин, Марія **($1,405.00);** Українська Федеральна Кредитова Кооператива в Балтімор, Мд. **($450.00);** Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Джерзі Сиґі, Н. Дж. **($600.00);** д-р. Цимбала, Богдан **($555.00);** Чорнобіл, Андрій **($560.00);** мґр. Школьник, Теодат (поправка до попереднього списка, було Теодор); д-р. Шпитко, Микола і Ірена; Юркевич, Казимир.

По 50.00 дол. зложили: д-р. Богданів, Віталій; д-р. Боднарчук, Дмитро і Аліся **($1,300.00);** Гута, Микола і Берта; Ґулак, Василь; Данило, Андрій і Люба; проф. Данчук, А. Павліна; д-р. Жарський, Едвард і Дарія; дир. Кисілевський, Юрій; Клос, Володимир і Вікторія; Коропишин, Богдан і Рута; Кучкуда; Василь і Пелагія **($685.00);** Майорчак, Михайло; д-р. Матківський, Володимир і Іванна; Мельник, Семен; о. Мірчук, Роман **($405.00);** Модрицький, Мирослав і Олена; Нидза, Володимир; д-р. Ничай, Степан і Ірена **($400.00);** д-р. Олесюк, Андрій; Паньків, Юлія; д-р. Прокопів, Володимир; **СПС Норт Америка (Мечінґ Фонд) за посередництвом Олега Склепковича;** Семенина, Володимир; Сенюх, Дмитро; Скоп, Олександер і Софія; д-р. Хойнаський, Іван і мґр. Надія; Хонюк, Богдан; інж. Чипак, Ярослав і Ольга; Члени Братської Каси Запорожська Січ; мґр. Чорнобіль, Роман; Чучук, Стефан; д-р. Шкільник, Володимир; мґр. Яременко, Іван **($430.00);** Дуб, Ярослав і Стефанія; Маркевич, М. А. **$31.75;** Грибик, Василь **$30.00**; Стебельський, Лідія **$30.00**; Ярема, Андрій **$30.00**.

По 25.00 дол. зложили: Атановський, Олександер і Йосифіна; Березовська, Соня; Білан, Іван; Боднар, Теодор і Єлисавета; Божик, Григорій і Тереса; Бойчук, Петро і Христина; Бойко, Теодор; Брикович, Теодозія; Вариха, Петро; Василенюк, Василь; мґр. Винник, Іван і Софія; Висоцький, Роман; Витвицька, Параскевія **($730.00);** Вільхацький, Самуел; Вірстюк, Франко і Олена; мґр. Воронка, Василь; Гайдучок, Богдан і Лідія; Галаган, Борис; Гарасовський, Андрій і Ірена; Гарманюк, Стефан і Софія; Гельбік, Юліян; Гімка, Павло і Гарріет; Глух, Роман і Валентина, Гомішак, Олександер і Сузанна; Готра, Михайло; Гошовський, Володимир і Леонтина; о. Грабець, Володимир; Грицай, Петро і Зеня; Грубець, Анна; Ґук, Степан; Децкий, Микола; Держко, Евстахій; д-р. Дзюбик, Роман і Анна; д-р. Дзядів, Роман і Ольга; Добрянський, Володимир і Валерія; Дорофей, Анна; Думановський, Любомир; Дучинський, Володимир; Дяків, Михайло; Ждан, Степан і Ірена; мґр. Залуський, Володимир і мґр. Наталія; Зліденний, Михайло і Катерина; мґр. Зобнів, Мирослав і Анна; д-р. Іваницький, Мирон; проф. Іванчук, Ярослав; Камінський, Василь і Люба; Кіцюк, Ярослав і Марія; адвокат Клебович, Володимир; інж. Кмета, Ігор і д-р. Надія; Княжинська, Михайлина; Козак, Ярослав і Калина; Козіцький, Володимир і Анна; Коровник, Лідія; Кравець, Михайло; Креховецький, Корнелы і Саві; Круліковський, Іван і Евгенія; Кукла, Йосиф і Марія; Кушнір, Левко і Ірена; Лазуренко, Лідія; Лесюк, Володимир і Евгенія; Лозинський, Григорій і Наталія; Лозинський, Любомир; Луцишин, Федір і Альбіна; Лямпіка, Любомир і Христина; Ляш, Іван; Мартинюк, Микола і Стефанія; Марущак, Василь; Масюк, Ярослав; Михайлів, Володимира; Моподовець, Андрій; монсеньйор Гринюк, Стефан; д-р. Мостович, Леонід і Оксана; Мулькевич, Марія; Небеш, Орест; Німилович, Яків і Анналіса; Новак, Ірена; Оприско, Степан і Катерина; Осадчук, Василь; Панчишин, Степан; Пелачик, Микола і Софія; Пилипчук, Михайло; Пиртко, Іван; Підлірка, Кароліна; Піндичук, Евген; Попик, Анастазія; Поритко, Роман і Галя; Прийма, Володимир; Рокіский, Едвард і Стефанія; Садівник, Василь і Володимира; Серафин, Йосиф і Софія; о. Середович, Василь; Сєрант, Василь і Ганя; д-р. Сніґурович-МкКучан, Марія **($435.00);** Сорочак, Володимир; Стадник, Стефан; Стасів, Марія; Тарапацький, Михайло й Оксана; Тимець, Михайло і Анна; Токарчук, Теодор і Катерина; д-р. Тустанівський, Ярослав. Українська Американська Кредитова Кооператива в Маямі; Фрей, Йосифа; Ходонович, Дмитро; Цетенко, Вячеслав; Цибрівський, Юрій і Наталія; д-р. Шалаута, Ігор і Анна; о. Шараневич, Еміль; Шарий, Борис; Шипиляві, Тарас і Юліянна; Шолуха, Марія; Шутер Русел; Юсип, Ісая і Василина. Яхно, Ольга; д-р Яцух Михайло і Іванна

По 20.00 дол. зложили: Бохно, Михайло; Вальчук, Володимир і Катерина; Вомпель, Осип і Анна; Воробець, Теодор; Гарайда, Петро і Ева; Горячий, Василь; Дзюба, Корнель і Емілія; мґр. Квіт, Зиновій; д-р. Конюх, Петро і Анна; Копей, Іван; Коровицький, Іван і Гелена; д-р. Коч, Мирон; Кулицький, Омелян; Левицький, Олександер і Ольга; Макар, Іван; Макух, Богдан; Романовський, Олена; прот. о. Ткачук, Іван і Ірена; Торський, Андрій; д-р. Яблонський, Степан і Ярослава **($423.00);** Ясінський, Микола; мґр. Кравс, Стефан **($17.00).**

По 15.00 дол. зложили: Амброзяк, Максим і Ольга; Бабяк, Бронислава; Бакало, Барбара; Баранкевич, Йосиф; Безубяк, Іван і Анастазія; Березюк, Олена; Біловус, Стефан; Бовден, Олександер; Боднар, Михайло; Бойчук, Іван; Бойчук, Микола і Марія (Філядельфія); Боровик, Софія; Боярський, Богдан і Ізидора; Бусяк, Марія; Бучма, Евген і Елвія; Василина, Евген і Параскевія; Войчак, Юрій; Волошин, Олександра; Волянський, Володимир; Вох, Емілія; Врублівський, Онисим; Вруський, Дмитро; Гаврилів, Іван; Гайда, Ігор і Рома; Гайдук, Ольга; Гайовий, Федір і Марія; Гіряк, Микола; Гнідий, Володимир; Голіян, Михайло і д-р. Оксана; Головацький, Осип і Юстина; Гомко, Петро і Делорес; Городиський, Дмитро і Тамара; Грабець, Роман і Марія; Грищук, Юрій; Гук, Михайло; Гурські, Петро й Ольга; Ґаладза, Михайло і Теодозія; Ґелеткевич, Андрій; Ґерманський, Андрій і Марія; Ґонзалез, Люба Марія; Ґудз, Стефанія; Демченко, Юлія; Дзедзик, Андрій і Ірена; Дидик, Михайло і Лідія; Дмитревич, Леонід і Гелена; Добрянський, Іван і Константина; Дуда, Іван; Дядинюк, Ольга; Жилавий, Роман; Жмуркевич, Ярослав і Стефанія; Закревський, Андрій і Лідія; Запутович, Роман і Віра; Заращак, Данило; д-р. Зварун, Андрій і Джудит; проф. Зєпик, Ігор і Дарія; Зубаль, Стефан і Марія; Іванців, Василь; Каліновський, Володимир і Марія; Карий, Володимир; Качмар, Анна; Квасницький, Теодор; Кікцьо, Михайло і Анна; Кіналь, Михайло; Кіра, Петро і Катерина; Клебан, Іван; Климко, Мирослав і Галина; Коваль, Іван; Ковальчук, Василь; Кодний, Розалія; Козенко, Ева; Колін, Іван; Комар, Созон і Ірена; Когут, Дмитро і Анна; Корсунь, Федір і Ольга; Кравець, Микола і Валентина; Кравець, Юрій; Крамаренко, Петро і Марія; О. Крисалка, Стефан і Йоаніта; Кріса, Ольга; Кручовий, Володимир і Анастазія; Кулик, Василь і Антоніна; Купчинська, Марія; Кузьмович, Денис; Лаврів, Василь; д-р. Ларі, Йосиф; Левицька, Віра; д-р. Леценко, Ґеонард і Ляриса; Лещишин, Петро і Марія. Лукашевський, Роман; Луців, Йосиф; мґр. Луцький, Олександер; Лучков, Володимир; Маік, Володимир і Марія; Майбо, Еміль; Малецький, Богдан і Стеля; Мандюк, Володимир; Марчуха, Петро і Анна; Масник, Петро; Масс. Самоїл; д-р. Марчук, Василь і Оксана; Матійцьо, Михайло; Матковський, Стефан; Мельник, Дмитро; Мельник, Константин і Олександра; Мельник, Микола; Мерещак, Володимир і Анастазія; Мисишин, Григорій; Михайлишин, Семен і Софія; д-р. Мичковський, Мирослав і Анна; Мігован, Василь; Мудрий, Василь і Дарія; Недільський, Володимир і Світлана; Незнаний, Петро і Катерина; Нестор, Ярослав і Ореста; Огаренко, Любомира; Одарченко, Петро і Марія; Олексюк, Борис; Осипчук, Іван і Наталія; Пакула, Володимир і Катерина; Панків, Серафин і Софія; Перун, Текля, Петренко, Роман і Галина; Питляр, Зенон; Піхурко, Стефан; Покотило-Бирд, Дарія; Поліщук, Евдокія; Поліщук, Юрій; Полянський, Іван; Попаца, Василь і Галя; Потапенко, Петро і Катерина; Потопник, Петро і Параскевія; Походай, І.; Притула, Василь; Процик, Олександер і Ірена; Репа, Григорій і Йосифа; Рибак, Микола і Марія; Рітачка, Юрій і Марія; Роговський, Мирослав і Любов; Росціщевський, Михайло; Рубчак, Евгенія; Рудик, Ірина; Рудницький, Йосиф; Ржепецька, Марія; д-р. Савицький, Юрій; Саміленко, Василь і Віра; Сатурський, Богдан; Сахарук, Сергій; Свириденко, Віктор; Світлична, Надія; Седлярчук, Анна; Сембрат, Григорій і Надія; Сімків, Володимир і Марія; Скробач, Василь, і Ірена; Скробко, Олекса; Солян, Я.; Сосяк,Михайло; Стадник, Іван; Сушків, Володимир; інж. Тишовницький, Омелян Михайло і інж. Олена; Ткачук, Василь; Томащук, Данило і Елеонора; Тустанівський, Володимир; Ханас, Марія; Храпливий, Зеновій і Марія; Хромяк, Дмитро й Іванна; Цебрій, Григорій і Дора; Цюпа, Володимир; Чедар, Микола; Череватюк, Стефанія; Черешня, Іван і Марія; Чернявський, Ярослав і Роланда; Човник, Йосиф і Стеля; Чомко, Іван; Чорний, Михайло; проф. Чорнодольський, Володимир; Чурма, Марія; Шабельник, Микола; Шавалюк, Юрій; д-р. Шидогуб, Олександар і Луан; Школяр, Михайло і Ольга; Шушереба, Микола і Йоанна; Юрчинський, Ігор і Надія; Яворський, Мирослав і Йосифа.

По 10.00 дол. зложили: Артимишин, Богдан і Теофіля; проф. Барагура, Володимир і Марія; Баран, Катерина; Бард, Петро і Вірджінія; Безґацький, Володимир; Борис, Іван; Борис, Ілля; Брунтон, Анатолій і Лідія; Воробкевич, Роман і Олександра; Ґичко, Андрій; Гординський, Роман і Вася; Грабовецький, Олександер; Грибовський, Евген і Марія; д-р. Гуцуляк, Василь і Марія; о. Ґалонжка, Тарас Павло; Ґловяк, Зиновій; інж. Ґопяш, Степан і Надія; Давиденко, Алла; Данчевський, Теодор і Ассунта; Демків, Іван; Демчук, Ольга й Іван; Долинський, Л. А.; Ермолович, Стефанія; Єфіменко, Федора; Жидик, Павло і Емма; Жовнір, Іванна; Журківський, Іван і Валентина; Іващенко, Марія; Кволик, Ігнатій; Коник, Микола і Марія; Крайчик, Олександер і Марія; Красіцкий, Яків і Марія; Крижанівський, Юліян і Лідія; Кріслатий, Семен; Кудлак, Марія; Купіна, Іван; Кухлевський, Стефан; Лазарчук, Роман і Марія; д-р. Лоза, Михайло й Уляна; Лукіянович, Філарет і Наталія; Людкевич, Евген; Маціканич, Данило й Анна; Микита, Дарія; Островський, Володимир; Пал, О.; Пітрі, Ірена; Роган, Марія; Сидір, Марта; Синенький, В. Л.; Сіяк, Володимир; Стасик, Ярослав; Стасюк, Іван; о. прот. д-р Стус, Іван; Терлецький, Михайло; Фесак, Борис і Евгенія; Філь, Юліян; Харабура, Олена; Холєва, Іван; Чорний, Стефан; Яримович, Роман.

Дякун, Володимир **$8.00**.

По 5.00 дол. зложили: Багрей, Василь і Марія; Баланда, Евген і Софія; Бараник, Юрій; Бачинська, Марія Оксана; Букачевський, Ярослав і Ярослава; Василькевич, Катря; Голобут, І.; Горішний, Микола і Павліна; Гриник, Михайло і Бессі; Дитиняк, Володимир; Дорощук, Василь і Марія; Дуткевич Ярослав і Мирослава; Зубан, Анастазія, Клим, Ярослав і Іванна; Козак, Богдан; Курляк, Марія і Аліся; Ласевич, Дмитро; Лехман, Евгенія; Лінинський, Микола і Марія; Никончук, Ананей; Ориняк, Іван і Софія; Пилипчак, Стефан і Марія; Радавець, Мирослав і Христина; Саврук, Іван; Слюка, Стефан; Стерко, Якуб і Христина; УНС Відділ ч. 122; Філь, Михайло; Халупа, Михайло; Чабан, Леонід. Черненко, Василь; Малець, Йосиф **2.00** дол.; Проць, Наталія **2.00** дол.; Лемеха, Петро **1.00** дол.; Сторожик, Володимир **1.00** дол.; Ціціла, Петро **1.00** дол.

ІМ'Я І ПРІЗВИЩЕ в цьому списку подаємо так, як вони були подані жертводавцями українською мовою, якщо вони були подані тільки латинкою — подаємо їх користуючись транслітерацією Конґресової бібліотеки ЗСА.

Щиро дякуємо всім жертводавцям. З уваги на всеукраїнську місію, яку сповняє УВУ, МЕТОЮ ФУНДАЦІЇ є створити одномільйоновий фонд, який допоможе забезпечити дальший розвиток української науки у вільному світі.

ТОМУ УПРАВА ФУНДАЦІЇ звертається до **Вас** з гарячим проханням стати членом Фундації або скласти пожертву в міру Ваших спроможностей. **Коли Ви** пожертвували раніше або вже є членом Фундації - **ПРОСИМО ВАС, підвищити свій ВКЛАД.**

У ВАШОМУ особистому імені, в імені цілої родини, в імені дорогих Вам осіб, що відійшли у вічний спокій; в імені організації та установи — Ви маєте можливість створити при Фундації УВУ „Постійний Стипендійний Фонд" (ПСФ) з якого щорічно буде приділена стипендія на студії або дослідну працю в царині українistики. Фінанси ПСФ є поставлені окремо на найвищі відсотки у банках і тільки відсотки розподіляються на стипендії або дослідні праці чи публікації згідно з волею та побажанням фундатора чи жертводавців. ОСНОВНИЙ капітал зложений фундатором чи жертводавцями залишається постійно ненарушеним. ТОМУ ці ПСФ будуть існувати вічно. РОДИНА чи їх нащадки своїми порадами та дальшими пожертвами можуть постійно розбудовувати ці родинні ПСФ.

Повний Постійний Стипендійний Фонд є тоді, коли меценат, родина чи установа зложили 10.000.00 дол. **Проте,** коли вже вплачено **$5.000.00 ПСФ** — починає діяти, доповнений фондами Фундації. Вплати **на ПСФ** — можна сплачувати ратами.

Коли із різних причин Ви не маєте можливости створити **ПСФ,** просимо Вас з різних оказій творити **одноразові стипендійні фонди. Одноразовий Стипендійний Фонд є тоді,** коли жертводавець на цю ціль зложить 500,00 дол.

Всі пожертви і датки на Фундацію УВУ, на постійний чи одноразовий стипендійний Фонд — можна відтягнути від податку.

Чеки просимо виписувати на: UFU Foundation та висилати на адресу Фундації УВУ.

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

Проф. Петро Ґой
голова Фундації УВУ

Д-р. Ярослав Моцюк
скарбник Фундації УВУ

„Мальви" співають

Мальви — прекрасна горда квітка, таємнича і самобутня, така ж як і вокально-інструментальний ансамбль, що взяв собі цю назву.

І несуть „Мальви" в собі цю красу, плекаючи її в піснях і сіючи любов в серцях слухачів. Свіжість і унікальність, оригінальність і неповторний стиль ансамбли, (авторами більшости пісень є самі керівники ансамблю Марійка Гаврилюк і Павло Гончаров) не залишать нікого байдужими.

Платівка „Мальви", яку пропонуємо слухачеві має дуже цікаву історію.

Щоб дати змогу українській громаді ознайомитися з репертуаром маловідомих творчих ансамблів, в 1983 році фірма „Євшан" проголосила конкурс на кращий український вокально-інструментальний ансамбль. Нагородою мав бути випуск платівки з репертуаром ансамблю-переможця. „Мальви" цей конкурс виграли. Таким чином і вийшла у світ ця платівка.

На першій стороні обгортки - замріяні хлопці і дівчата у вишиванках, позаду них — міська стіна, сучасний вихор життя та нове середовище, у якому живуть вони, плекаючи рідну пісню: Співачки ансамблю: Марійка Банах, Мирося Басара і Марійка Гаврилюк, та музиканти — Павло Гончаров, піяно, синтезатор, Юрій Павлик, гітара, електрична гітара й бас-гітара, та Володимир Попович, бубен. На зворотній стороні обгортки українською та англійською мовами подані назви пісень та коротка історія творчого життя ансамблю.

Крім унікальних пісень написаних керівниками ансамблю „Мальви", на платівці також записані народні пісні та пісні сучасних композиторів, такі як „Бігликоні", „Намалюю вітер", „Ой, вишеньки", Ой, закрутились", „Пісня любови", „Ой, Іване", „Серце сміється", „Любити завжди буду" і „Вишиванка". Одною з найбільш зворушливих пісень є партизанська пісня невідомого автора „Там у лісі", у якій поранений партизан розказує про своє нещастя санітарці і бажає, щоб вона написала листа до його рідних.

Сміх і сльози, сонце і вітер, кохання і розлука переплітаються, підхоплені молодими голосами, і ви стаєте частиною того неминучого, що зветься любов'ю до української пісні.

Платівка свідчить про музичний талант виконавців і є однією з найцікавіших українських платівок сучасних молодечих ансамблів у вільному світі.

Платівку або касетку можна придбати в українських книгарнях, або безпосередньо у фірми „Євшан": Yevshan Communications Inc. Box 125 Station St. Michel Montreal, Quebec, Canada H2A 3L9.

Ціна платівки або касети 8.98 дол. та 1.50 за пересилку.

Догнати...

(Закінчення зі стор. 2)

берега. Допливу.

— Молодчина! — похвалив Іван. — Нема таких віддалей, щоб ми не подолали! Беру в свою команду.

— А ще кого?

— Всі бояться.

— Чого?

— Втечуть.

— Хто це боїться?

— Черненко.

— І він боїться, що втече?

— Не базікай! — Кому він на Олімпіяді потрібен? У нього ж задишка.

— А ти?

— Мені потрібна медаля. За те, що я не злякався.

Ми розійшлися. Більше я його й не бачив. Ні на Сумській вулиці славного українського міста, ні на Олімпіяді в Лос Анжелесі.

Кажуть, що його післали здобувати рекорди на північних сибірських трасах.

70-літній ювілей Б. Кармелюка

У неділю, 20-го травня ц. р. громада в Озон Парку, Н. Й., відзначила 70-річчя з дня народження відомого суспільно-громадського діяча не тільки в цьому місті, але й на рідних землях, учасника Визвольних Змагань в рядах УПА, Богдана Кармелюка.

Ювілей підготовив спеціяльно створений комітет з представників усіх організацій і товариств в Озон Парку, який очолив мгр В. Захарчук. В підготовку ювілею багато праці вклав автор цих рядків, що був секретарем комітету та мусів запланувати різні зв'язані з підготовою ювілею справи. У неділю о год. 10-ій ранку отець крилошанин Л. Мудрий відправив Службу Божу в намірені Ювілята.

О годині 3-ій по полудні голова комітету мгр В. Захарчук, що був також і господарем ювілею, привітав усіх присутніх, а між ними О. Левицького і П. Кохмана, учасників визвольних змагань у рядах УПА, та попросив о. крилошанина Л. Мудрого провести молитву. Потім В. Захарчук розповів коротко про життєвий шлях Ювілята який ще від наймолодших літ, 15-літнім юнаком вступив в ряди ОУН. Як член ОУН він був заарештований польською поліцією і відсидів три і пів року в польській тюрмі.

По виході з тюрми 19-літній юнак відбув військову службу в польському війську, де набрав багато воєнного знання, що в пізнішому віці йому придалося. Був це час, коли світ приготовлявся до Другої світової війни. На війну українська нація чекала, сподіваючись, що для нас, українців, прийде час, коли зможемо зажити вільним життям. Були це марні надії й очікування, бо Німеччина завела.

Створено Українську Повстанську Армію (УПА), яка зі зброєю в руках стала в обороні рідної країни. Одним із членів УПА був наш Ювілят, який, як вишколений вояк, відіграв поважну ролю в рядах УПА. Коли було вирішено перевести на німецькі терени, то наш Ювілят був одним із тих, що ескортували делегацію УПА, яка мала ширити правду про визвольні змагання українського народу.

Отець крилошаних Л. Мудрий прочитав привіт, що прийшов на його руки від Блаженнішого Патріярха, який усі присутні стоячи вислухали,та передав його Ювілятові. Опісля господар ювілею покликав голову Патріярхального Товариства до слова.

Роман Крупка у своєму короткому слові привітав Ювілята з його 70-літтям і з'ясував значення боротьби українського народу за свою незалежність.

Вміжчасі жінки подали обід, а господар ювілею підніс чарку з вином за здоров'я Ювілята. До слова зголосився секретар комітету М. Білейчук, який привітав Богдана Кармалюка в його 70-ліття від управи 51-го Відділу ООЧСУ і від себе особисто.

Черговий промовець член у УПА О. Левицький привітав Ювілята як старшого члена УПА, від себе особисто та дав йому відзнаку, що була вручена всім членам рейдуючих частин УПА. Від СУА в Озон Парку щиро привітала Ювілята голова Відділу В. Третяк. Приємно вражало привітання, яке склав найближчий друг Богдана М. Сітницький, який пережив визвольні змагання тут, на американській землі. Він коротко поділився з присутніми своїми враженнями, що охопили всю тодішню американську Україну. Англійською мовою склала теплий привіт його племінниця Надя Волошин-Дельонас, закінчивши свій привіт гарячим поцілунком.

Привіти закінчив голова місцевого Відділу УККА В. Скомський, який підкреслив громадську вартість Ювілята та його працю на громадській ниві в кожній з її ділянок. Він порівняв Ювілята з легендарним Кармелюком, що став в обороні поневоленого українського народу. Потім господар ювілею попросив до слова Б. Кармелюка.

Ювілят подякував отцеві крилошанинові Л. Мудрому за його добре серце і увагу до його особи; на руки о. Мудрого він склав подяку Патріярхові Йосифові. Дякував усім членам комітету, що доложили стільки зусиль, щоб цей день залишився в його пам'яті якнайкраще. Закінчив він своє слово врученням чека на 1,000 долярів на Патріярший фонд, який передав о. крилошанинові Л. Мудрому, котрий з черги передав чек голові Патріярхального Товариства в Озон Парку Романові Крупці. Ювілят як член Управи Патріярхального Товариства попросив усіх присутніх скласти свої пожертви на Патріярший Фонд. Переведена збірка принесла 1,380 дол.

Р. Крупка в імені Патріярхального Т-ва подякував усім жертводавцям. Свято закінчилося молитвою, яку провів о. Л. Мудрий.

Михайло Білейчук

Св.п. Остап Бойчук

Св.п. О. Бойчук

Одинадцятого травня 1984 року у Форт Лодердейл, Фльорида, відійшов у вічність визначний український підприємець Остап Бойчук на 78-му році життя.

Народився він в 1906 році в Стрию, в Західній Україні, де прожив свої дитячі і молодечі літа. З перебоями - в наслідок Першої світової війни і війни Західньої України з Польщею — закінчив він середню освіту і в половині 20-их років поступив на працю у повітовому Союзі Кооператив у Стрию. Своєю солідністю, втропністю та працею вибився на передову позицію, став директором мануфактурного відділу і в скорому часі розвинув його до розмірів великого підприємства.

Це були часи окупації Західньої України Польщею, яка в наслідок поганої державної адміністрації допровадила український народ Західньої України до руїни, головно під оглядом господарським.

Зрозумівши безвиглядне положення українці почали організовувати і розвивати кооперацію, обороняючи наших селян перед лихвою і визиском чужих. До початку 30-их років українська кооператива зуміла опанувати майже на 100 відсотків українські села Західньої України, міста, однак, були далі доменою жидівської кооперації. Тяжко доводилось українській кооперації опановувати під оглядом господарським місто, бо 85 відсотків міського елементу в той час були чужими і ворожими.

Тому на початку 30-ий років справу українізування міста перебрав на себе український приватний торговельний сектор. Переважно молоді українські люди, позбавлені державних праць, поволі напливали до міста і закладали приватні торговельні станиці різних родів.

Остап Бойчук залишив працю в Союзі Кооператив і один із перших заклав в Стрию власне підприємство, торгівлю мануфактурою. Своїм прикладом він потягав кільканадцять молодих українських людей, які поволі, але вперто витискали чужинців і здобували український торговельний ринок.

Початки були дуже тяжкі. Недостача грошей, брак кредиту, конкуренція чужих і перешкоди польської адміністрації доводили часто молодого купця до розпуки.

Завдяки взаємній допомозі кооперація молодих наших купців зуміла витримати комерційну пресію чужих та втримати стан посідання і навіть його поширити.

В цій акції за господарське опанування міста провідну ролю в Стрию відіграв Остап Бойчук.

Гін і успіхи українських купців за господарське опанування міста, на жаль, перервала Друга світова війна з її жахливими подіями і наслідками.

Химерна доля кидала Остапом Бойчуком з дружиною і з трьома синами по різних місцях европейської воєнної арени. Завдяки, однак, своїй проворності він після 10-ти років воєнних небезпек і поневірянь щасливо добився до берегів Америки. Тут, на вільній землі, він використав свої торговельні здібності і скоро з успіхом, один з перших, включився в американське господарське життя. В місцевості Лейк Джордж, Н. Й., він придбав кількаакрову посілість і зробив з неї прекрасну літню відпочинкову оселю, що стала джерелом існування його і родини.

Подібно, як колись у Стрию, він і тут притягнув в цю околицю і допоміг влаштуватись кільком українським підприємцям. Він зумів також своїх синів „вивести у люди". Два з них сьогодні є незалежними і видатними підприємцями в американській комерції, а третій став відомим лікарем у Клівленді, Огайо.

Волею Господнею він відійшов у засвіти, залишивши дружину Ольгу, трьох синів, багато приятелів і багатьох тих, що завдячують йому свої успіхи в торгівлі. Тіло його перевезено до Вотервліту, Н.Й., й поховано на місцевому цвинтарі української католицької церкви.

Прощав покійного від українських підприємців в Лейк Джорджі його друг Іван Антоник, а від родини і приятелів Нестор Угера, підкреслюючи його визначну ролю в розвою українського купецтва в Україні, а також в Америці.

Богдан Дейчаківський

МАЛЕНЬКЕ ЗАХІДНЬОЕВРОПЕЙСЬКЕ незалежне князівство Монако має новонародженого принца, — в п'ятницю, 8-го червня, 27-річній принцесі Кароліні, старшій доньці принца Реньєра і фільмової американської зірки, покійної принцеси Грейс Келлі, народилася перша дитина, 6 фунтів і 6 унцій вагою, синок. Принцеса Кароліна одружена з молодим мільйонером італійцем Стефано Касіраггі.

Співачка...

(Закінчення зі стор. 1)

радісною усмішкою оповідала про свій успіх на конкурсі, про свої плянування і мрії. Вона теж доповнила відомості про її концертування перед українською громадою, поінформувавши, що два роки підряд вона виступала в програмі Літературно-Мистецького Клюбу в Ірвінгтоні, Н.Дж., співала для Української Музичної Фундації, виступала на імпрезах Українського Інституту Америки, як теж минулого місяця співала в українській програмі під час Нюйоркського Фестивалю, але це ще не все — її постійна „роля" — це сольоспів під час Богослужб в українській православній катедрі св. Володимира при 82-ій вулиці в Ню Йорку, — сказала наша солістка.

Цього ж дня разом із Оленкою Геймур прийшла до редакції „Свободи" відома українській спільноті співачка, драматичне сопрано Ірина Мацюк-Грицай, знана із виступів на естрадах европейських театрів — Західньої Німеччини, Бразилії, ЗСА. Співачка розповіла, що ще цього року восени задумує виступити із своїм концертом.

Оленка Геймур сказала, що може дивно, але під час свого виступу на Конкурсі вона не відчувала ніякого хвилювання і була зовсім спокійна. Співала вона тоді арію Віолетти з опери Верді „Травіята", арію Джульєтти з опери Белліні „Кулетті ед Монтеккі" та арію Графині з опери Моцарта „Весілля Фіґаро". А потім вона додала, що може сьогодні і не усміхнулося б до неї щастя коли б не вирішила за неї доля. Бо спочатку, здобувши бакалавреат, а потім титул маґістра гри на фортепіяні у Музичній школі Мангеттену, в Ню Йорку, Н. Й., вона думала, що залишиться уже виключно піяністкою чи учителькою музики, але враз почав її цікавити і захоплювати спів і вона перейшла на навчання вокалу у відомих увителів музики — Джузеппе Мореллі, Вілліяма Вендісе, Міхаеля Бурґіна та Джулії Дробнер. Особливо вона почала працювати над оперовим репертуаром, при чому її музичне знання, опанування гри на фортепіяні стало їй у великій пригоді. — „І одного дня, коли я познайомилася із видатною співачкою Метрополітальної опери Біянкою Беріні і вона послухала мого співу, наступив великий зворот у моєму житті, бо Біянка, зацікавившись моїм голосом, познайомила мене з імпресарієм, який відкрив мені дальшу дорогу. І від цього дня все *пішло швидким темпом*: мій виступ у дуетах у Гартфорді, Конн., разом із нашими членами Метрополітальної опери і зимове турне Нюйоркської міської опери. Ми тоді виступали по всіх більших містах Америки, а я співала у ролі Мікаелі в опері Бізе „Кармен". І так воно почалося..."

На запит, коли вона виїздить у турне до Европи молоденька співачка відповіла, що дата виїзду наближається, бо відлет — 15-го червня. Туди вона їде із клясично-оперовим репертуаром і співатиме арію Графині з опери Моцарта „Весілля Фіґаро" та арію Донни де есперіто з опери Моцарта „Чарівна флейта". Завзятість і віра в успіх супроводили слова нашої молодої співачки — перед якою відкриваються залі найславніших опер світу, на яких матиме нагоду заблиснути своїм чарівним сольовим талантом. Але, що дуже важливе для нас, українців, то це, що цей наш „соловейко", це молоде дівча — досі ввесь час було близько української громади, навіть бо, закінчивши музичні студії, вона й далі залишилася активним членом української спільноти — чи це було в організаціях, чи під час виступів на концертових залях українських імпрез, чи у церкві, чи вкінці особливо тепер, коли перед нею зоріє уже слава — Оленка Геймур перш усього відвідує свою установу, свою пресу, щоб поділитися радістю, розповісти про її небуденний і великий успіх.

ДОПОВІДЬ Д-РА І. ГОЛОВІНСЬКОГО

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштовує тут в суботу, 16-го червня ц.р., о год. 5-ій по полудні, в Домі НТШ, при 63 Четверта авеню, доповідь, яку виголосить д-р Іван Головінський, професор Ратґерського університету, на тему: „Дошкільна психологія і процес русифікації в совєтській Україні". Організатори запрошують на цю цікаву доповідь українське громадянство.

КОНЦЕРТ УЧНІВ ПРОФ. З. МАРКОВИЧ

Філядельфія. — В суботу, 16-го червня ц.р., о год. 2:30 по полудні в „Джейкоб Мюзік рісайтел голл", при 17-18 Честнат вулиці, відбудеться концерт учнів - студентів проф. Зої Маркович (Христина Команоська — дипломний). В програмі: сольо, дуети на чотири руки, дуети на два піяна — Бах, Бетговен, Шуман, Шопен, Прокофієв, Данькевич, Кабалевський, Безкоровайний Любарський, Беркович, Дублянський. Вступ вільний.